

ሰሞን ሕማማት

ሰሞን ሕማማት የመጨረሻው የጾም ሳምንት ሲሆን በሆሣዕና እሁድ ድንጋዮች የዘለሉለት፤ ጡት የሚጠቡ ሕጻናት አንደበታቸው ተከፍቶ ያመሰገኑት አምላክ በዚህ ሳምንት ተሸጦ፣ አሳልፎ ተሰጥቶ፣ ተገርፎ፣ ተሰቃይቶ፣ ለእኛ ሲል በቀራንዮ የመስቀል ሞት የቀመሰበት ከዚያም ሞትን ድል አድርጎ እኛን የዋጀበት ሳምንት ነው።

የሆሳዕና እሁድ

በዚህ ዕለት ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ «በጌታ ስም የሚመጣ ንጉሥ የተባረከ ነው። በሰማይ ሰላም በአርያምም ክብር» እያሉ አመሰገኑት።

ሆኖም ግን ይህ ሁሉ ውዳሴ ብዙም አልቆየ። ከጥቂት ቀናት በኋላ መልሰው ስቀለው ስቀለው እያሉ ብዙዎች ጮኹ።

እኔስ ታዲያ ዛሬ የማመሰግነውን
ጌታዬን «ከፍ ከፍ በል፤ ክብር
ተመሰገንን ...» የምለውን አምላኬን
ነገ አሳልፌ እሰጠው ይሆን?

ሰማይ ዙፋኑ ምድርም የእግሮቹ
መረገጫ የሆነ አምላክ እሱ የኛን
እግር ዝቅ ብሎ በማጠብ ትህትናን
ሊያስተምረኝ ሲወድ የእኔ ልብ ም
ነው ለመታዘዝ የደነደነ ሆነ?

መድኃኒቴና አምላኬ ጌታዬም ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እኔ የተቀበለውን መከራ እና የፍቅሩን ጥልቀት እንዴት አድርጌ ለመረዳት እችል ይሆን?

የማወቅና ማስተዋሉ ጥበብ ቢኖረኝማ ዕለት ዕለት እንድሸከመው የሚገባኝን መስቀል ይገዛ እሱን በተከተልኩት ነበር። ስለ ስሙ የሚደርሱብኝን መከራ ሁሉ በጸጋና በምስጋና በተቀበልኩት ነበር።

እጆቹ በምስማር ተቸንክረው አምላኬ ለእኔ ያለውን ፍቅር ሲገልጽ አንድም ቃል ከአንደበቱ አልወጣውም። የእኔን በደል እርሱ ሊሸከም እጆቹን እንዲሁ ዘረጋ። ተቸንክረ።

ዛሬ ታዲያ የእኔ እጆቶ።

- ✦ ወንድሜንና እህቴን ለመርዳት እንደምን አቃታቸው?
- ✦ በወንድሞቼና በእህቶቼ መንገድ ላይ የማሰናከያ ድንጋይ ለማስቀመጥ ለምን ይፈጥናሉ?
- ✦ አስራትን ለማውጣት፤ በረከትን ከአምላክ ለመቀበል ምነው ተሳናቸው?

በብርሃን ዙፋን ላይ የቆሙት እግሮቹ፣
በችንካር ላይ ዋሉ ምንም ሳይሰለቹ።

ታዲያ፣ አምላኬ ለእኔ ያሳየው እና
አሁንም የሚያሳየው የፍቅሩ ጥልቀት
ቢገባኝ ኖሮ እግሮቼ ወደ መቅደሱ
ለመገሰገስ ባልሰነፉም ነበር። በቅዳሴው
እና በማሕሌቱ ሰዓት ባልተንቀጠቀጡም
ባልዛሉም ነበር።

የእኔ ሕይወት በሆሣዕና ዕለት አመስግነውት
ከቀናት በኋላ እንደከዱት የኢየሩሳሌም
ሰዎች ከመሆን በምን ተሻለ?

የሰማይና የምድር ጌታ ተሰድቦ፤ ተገርፎ፤
ተተፍቶበት ሳለ እኔ ለምን ተነካሁ እያልኩ
ማጉረምረም የዕለት ዕለት ቋንቋዬ ከሆነ
መስቀሉን ይዜ እሱን መከተል ተሰኖኛል፤
የመስቀሉም ፍቅር ተሰውሮብኛል ማለት ነው።

«መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ
ሊሆን አይገባውም።»

ማቴዎስ 10፥38

